Súd:	Okresný súd Trnava
Spisová značka:	PN-21C/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2521201441
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Simona Szabó
ECLI:	ECLI:SK:OSTT:2024:2521201441.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Simonou Szabó v spore žalobcu: C. Q., M.. XX.XX.XXXX, Q. T. XXX, zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Kupkom, so sídlom Trnava, Hlavná 23, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 95%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 04.08.2021 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 20 513,86 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 20 513,86 eura od 24.03.2021 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

2. Žalobu odôvodnil tým, že bol uznesením OR PZ v Trnave zo dňa 08.08.2018 (uznesenie 1) obvinený zo zločinu týrania blízkej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s použitím ust. § 138 písm. b) Trestného zákona. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažnosť, na základe ktorej Okresná prokuratúra Piešťany uznesením zo dňa 20.08.2018 napadnuté uznesenie zrušila ako nezákonné, vydané predčasne a bez náležitého zistenia skutkového stavu. Uznesením OR PZ v Trnave zo dňa 21.02.2019 (uznesenie 2) bol obvinený zo zločinu týrania blízkej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s použitím ust. § 138 písm. b) Trestného zákona. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažnosť, na základe ktorej Okresná prokuratúra Piešťany uznesením zo dňa 12.08.2019 napadnuté uznesenie zrušila ako vydané predčasne, bez náležitého zistenia skutkového stavu v rozsahu potrebnom na vyvodenie dostatočne odôvodneného záveru pre takéto rozhodnutie. Uznesením zo dňa 29.07.2019 bola uvedená trestná vec postúpená odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu Piešťany na prejednanie priestupku. Uznesenie 1 a uznesenie 2 označil za nezákonné rozhodnutia, citoval ustanovenia právnych predpisov, poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a uviedol, že uznesenia 1 a 2 mali na žalobcu negatívne dopady, došlo k narušeniu jeho sociálnych väzieb v súkromnom a pracovnom živote, zásadnej zmene spôsobu života, vykonávania práce a dosahovania životných cieľov. Vzhľadom na celkovú dĺžku trestného konania došlo k nepriaznivému dopadu na vzťahy s osobami okruhu priateľov a známych žalobcu, žalobca bol kontaktovaný bulvárnym médiom, čo výrazne zasiahlo do jeho súkromia, vznikli rodinné problémy medzi žalobcom a blízkymi osobami, najmä vo vzťahu k matke žalobcu a jeho priateľke. Poškodený mal problémy so spánkom, nechutenstvo do jedla, trpel vnútorným napätím, úzkosťou, stresom, ako aj ťaživou a stále prítomnou obavou o

budúcnosť, keď mu hrozil vysoký trest odňatia slobody a bol traumatizovaný priebehom trestného konania. U žalobcu došlo k závažnému zásahu do súkromnej sféry a uplatnenia sa v spoločenskom živote, zmene sociálneho statusu. Nemohol sa riadne koncentrovať na svoju prácu, čím musel na plnenie pracovných povinností vynakladať oveľa viac úsilia ako obvykle. Trestný čin, z ktorého bol neprávom obvinený je v spoločnosti citlivo vnímaný, páchatelia sú spoločnosťou výrazne odsudzovaní, o to viac utrpela jeho povesť. Žalobca musel zmeniť svoje bydlisko, nemohol ďalej žiť v spoločnej domácnosti s osobou, vo vzťahu ku ktorej bol dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu. Žalobca bol aj naďalej bezúhonný, čestný a to v súkromnom ako aj pracovnom živote. Za nezákonné trestné stíhanie a nezákonné zadržanie na základe nezákonného rozhodnutia si uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 20 000 eur, keďže samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na nezvratnú ujmu žalobcu, keď boli trvalo narušené pracovné, rodinné, spoločenské vzťahy žalobcu. Došlo k vážnemu zásahu do jeho súkromného a spoločenského života. Suma 513,86 eura predstavuje trovy obhajoby v trestnom konaní.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila podaním z 29.11.2021, so žalobou nesúhlasila a uviedla, že v danom prípade si žalobca ako obvinený v priebehu celého trestného konania nezvolil obhajcu a ani mu nebol ustanovený súdom. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedla, že žalobca uplatnenú nemajetkovú ujmu vo výške 20 000 eur žiadnym spôsobom nešpecifikoval, nepreukázal. Mala za to, že výška, existencia, vznik nemajetkovej ujmy nebol hodnoverným spôsobom preukázaný.

4. Žalobca v rámci repliky zopakoval tvrdenia a argumentáciu uvedenú v žalobe a zobral žalobu v časti uplatnenej sumy trov obhajoby v trestnom konaní vo výške 513,86 eura, ako aj v časti uplatneného 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 20 513,86 eura od 24.03.2021 do zaplatenia späť.

5. V rámci dupliky žalovaná uviedla, že žalobu en bloc neuznáva a odmieta. Poukázala na skutočnosť, že nie sú splnené zákonom stanovené podmienky na priznanie náhrady škody. Namietla, že žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia v zmysel § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a teda nedošlo ku kumulatívnemu splneniu hmotnoprávnych podmienok. Súčasťou repliky žalobcu bolo podľa jej obsahu aj čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 513,86 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20 513,86 eura od 24.03.2021 do zaplatenia.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu, výsluchom žalobcu, výsluchom svedkov M. R., Q. Q. Č., C. Č., L. Q., V. Q., L. L.B., L. Q., C. Q. a listinnými dôkazmi predloženými stranami, a to detailom platby, faktúrou č. 34/2019, uznesením 1 z 08.08.2018, uznesením 2 z 21.02.2019, odpoveď na predbežné prerokovanie nároku z 16.03.2021, opravnou faktúrou č. 34/2019, uznesením Okresnej prokuratúry Piešťany z 20.08.2018, uznesením Okresnej prokuratúry Piešťany z 12.03.2019, znaleckým posudkom č. XX/XXX8 (č. l. 219 pripojené vyšetrovacieho spisu) a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Uznesením č. G.-XXX/X-F.-A.-XXXX Cu OR PZ v Trnave zo dňa 08.08.2018 (uznesenie 1) bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie zo zločinu týrania blízkej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s použitím ust. § 138 písm. b) Trestného zákona. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca sťažnosť, na základe ktorej Okresná prokuratúra Piešťany uznesením zo dňa 20.08.2018 napadnuté uznesenie zrušila ako nezákonné, vydané predčasne a bez náležitého zistenia skutkového stavu.

8. Uznesením č. G.-XXX/X-F.-A.-XXXX Cu OR PZ v Trnave zo dňa 21.02.2019 (uznesenie 2) bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie zo zločinu týrania blízkej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s použitím ust. § 138 písm. b) Trestného zákona. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca sťažnosť, na základe ktorej Okresná prokuratúra Piešťany uznesením zo dňa 12.08.2019 napadnuté uznesenie zrušila ako nezákonné, vydané predčasne a bez náležitého zistenia skutkového stavu v rozsahu potrebnom na vyvodenie dostatočne odôvodneného záveru pre takéto rozhodnutie.

9. Uznesením zo dňa 29.07.2019 bola uvedená trestná vec postúpená odboru všeobecnej vnútornej správy Okresného úradu Piešťany na prejednanie priestupku.

10. Žalobca pri výsluchu uviedol predovšetkým, že pred vznesením obvinenia bol zamestnaný ako automobilový metrológ, s príjmom v čistom 1 300 eur. Po doručení uznesenia o vznesení obvinenia bol v

strese, nedokázal rozmýšľať, nevedel kam sa obrátiť. V čase prvého vznesenia obvinenia bol so svojou družkou M. R., snažila sa mu pomôcť, ale bolo to pre neho ťažké obdobie, ktoré pretrváva dodnes. Nič mu nevytýkala, verila mu. S obvinením oboznámil rodičov, ako aj sestru. Ľudia na neho mali rôzne otázky, hlavne sused, ľudia na neho pozerali, či bol vážne schopný toto spraviť. V práci nastali zmeny, snažil sa so zamestnávateľom dohodnúť, aby mu nedával služby mimo SR, aby vedel rýchlo zareagovať v prípade predvolania alebo zadržania. Priateľka na ňom stále vidí, že nie je niečo okej. Žalobca je strnulý, nedokáže spontánne reagovať. V práci sa nedokázal koncentrovať. Vznesené obvinenia oznamoval aj nadriadenému, oznamoval mu aj zrušenia. Negatívny postup zo strany zamestnávateľa nezaznamenal. Bol stále vo vypätí, nespával dobre, bývalo mu aj nevoľno. Po prvom vznesení obvinenia 5 dní nejedol. Po vznesení obvinenia bol jeho pracovný výkon nižší, netrúfal si na samostatné služby. Jednoduché veci ho stáli stonásobok energie, chýbala mu koncentrácia. Kontaktovali ho z krimi novín, niekoľkokrát, nevyjadroval sa však, v rámci trestného konania bol u psychologičky, bol tam unavený, následne išiel opätovne sám na svoje náklady k psychológovi pre pomoc. Z vyšetrenia mal zmiešané pocity, vedela o tom jeho priateľka a spomínal to mame. Psychológa vyhľadal po zrušení obvinenia, aby so sebou začal niečo robiť. Po vznesení obvinenia sa v ňom miešal strach, obava, depresia, panika. Prácu metrológa zmenil dohodou, potreboval zmeniť zamestnanie aj kvôli rodine. Rodina ho v čase vznesených obvinení povzbudzovala. Niektoré vzťahy fungujú, niektoré sú iné ako predtým.

11. Svedkyňa V. Q., matka žalobcu uviedla predovšetkým, že trestné stíhanie jej postoj k žalobcovi nezmenil, okolie k nemu inak nepristupovalo, kamaráti ho podržali. Negatívne reakcie nezaznamenala. O začatí trestného stíhania vlastne ani nevedela, nechcel ju zaťažovať. Po začatí trestného stíhania chodil do práce, na služobné cesty, sedel doma apatický, nič nepovedal, až neskôr jej všetko povedal. Výsledok trestného stíhania sa dozvedela od žalobcu. Že bol obvinený dvakrát neregistrovala. Pred začatím trestného stíhania bol spoločenský, kamarátsky, veselý a potom už bol taký zatrpknutý, tichý, uzavretý, bez nálady. Po začatí trestného stíhania chodil štvrtky na skúšky, chodil do práce alebo na služobné cesty. Rodinné vzťahy boli normálne, snažili sa ho podržať a podporiť. Prežíval stres, asi sa viac zveroval kamarátom.

XX. M. R., priateľka žalobcu, matka spoločného syna uviedla predovšetkým, že žalobca bol v priebehu trestného stíhania stresovaný výsluchmi, ktoré absolvoval, nemohol chodiť na pracovné cesty, nemohol sa sústrediť, stále ho to obmedzovalo. O trestnom stíhaní sa dozvedela od žalobcu, aj o uzneseniach o vznesení obvinenia, vedela aj o ich zrušení. Pre ňu to bolo nepochopiteľné. Žalobca bol po začatí trestného stíhania vystresovaný, bál sa najhoršieho. Jeho okolie bolo prekvapené, všetci koho stretla to nechápali a snažili sa žalobcovi byť oporou a stáť za ním. Nestretla sa s negatívnymi vyjadreniami na osobu žalobcu. Žalobca niekedy nebol schopný nič zjesť, mala pocit že chátral, stratil farbu. Trávili spolu každú voľnú chvíľu pred začatím trestného stíhania aj po. Žalobca sa po vznesení obvinenia uzavrel do seba, mal zlé chvíle, ktoré prežíval v podstate sám, separoval sa od okolia, nechcel nikam chodiť, s nikým sa stretávať. Zo záľub mu ostala po vznesení obvinenia hudba, snažil sa aj cvičiť. Predtým mal normálny spánkový režim, neskôr už ho nemal normálny. Nemôže spávať. Kvôli stresu v súvislosti so stíhaním nemohol ani spať. Pred narodením dieťaťa mal aj také obdobie že sa mu spalo lepšie.

XX. L. Q., ujo žalobcu uviedol, predovšetkým že žalobca sa obvinením nechválil.

XX. L. L., kamarát žalobcu uviedol, že žalobca bol z trestného konania nešťastný, hovoril mu, že nič nespravil a musí chodiť po súdoch. Vedel o jednom jeho obvinení, o druhom nevedel. Žalobca však o tom rozprávať nechcel. Keď ho videl, zdal sa mu pochudnutý a zničený. Jeho názor na žalobcu sa nijak nezmenil. Dôveroval mu. Keďže potom začal meniť prácu videli sa len raz za dva mesiace.

15. Svedok L. Q., bývalý kolega žalobcu uviedol, že si nie je presne istý, či sa vznesené obvinenia týkajú domáceho násilia, dozvedel sa o tom od žalobcu. S jeho prácou nemal problém, neskôr mal obdobie keď nebol taký spoľahlivý, robil chyby, bol frustrovaný. Mal problém, musel chodiť na políciu.

16. Svedok C. Q., bývalý kolega žalobcu uviedol, predovšetkým, že vie, že žalobca bol neprávom obvinený zo strany jeho bývalej, povedal mu o tom žalobca. Reakcie okolia nezaznamenal. Žalobca bol človek veselý a pozitívny po vznesení obvinenia už s ním nebola reč. Po auguste 2018 už bol uzavretý do seba, večer nechcel chodiť von. Po vznesení obvinenia bol žalobca uzavretý do seba a svedok ho nevedel vytiahnuť niekam von. Jeho vzťah voči žalobcovi sa však nezmenil.

17. Svedkyňa Q. Č., sestra žalobcu uviedla predovšetkým, že o obvineniach vedela od žalobcu. Verila žalobcovi, vznesené obvinenia jej názor na neho nezmenili. Očakávala, že sa trestné konanie vyrieši k dobru. Členovia rodiny boli z obvinení prekvapení. Mama bola z toho nešťastná, smutná, riešila ako to dopadne. Po zrušení obvinení na ňom zmeny nezbadala, je taký neutrálny. Zmeny si nevšimla.

18. Svedok C. Č., švagor žalobcu uviedol, že o vznesených obvineniach vedel od manželky, bavili sa aj so žalobcom. Krútil nad tým hlavou, nikomu nič nehovoril. Jeho vzťah voči žalobcovi sa nezmenil. Neveril, že by sa skutkov mohol žalobca dopustiť. Postoje okolia nezaznamenal. O zrušení obvinení vedel od manželky a žalobcovej mamy. Zmeny v jeho správaní nezaznamenal. Určite to žalobcu trápilo, bol možno z toho smutnejší, podráždený a nahnevaný. Zmeny nepocítil.

19. Uznesením zo dňa 04.09.2018 vyšetrovateľka PZ pribrala do konania znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých za účelom posúdenia osobnostnej výbavy svedka - žalobcu, zistenie jeho patologických rysov osobnosti, vyjadriť sa či je potrebné skúmať duševný stav žalobcu ako svedka.

20. Znalecký posudok č. XX/XXXX vypracoval znalec Mgr. Katarína Bieliková, ktorá na základe spisového materiálu, pozorovania, interview a štandardizovaných psychodiagnostických metód posúdila osobnostnú výbavu žalobcu ako svedka, nenašla v jeho osobnosti patologické rysy ani psychopatológiu v zmysle duševného ochorenia. Ďalšie skúmanie duševného stavu nepovažoval za potrebné.

21. Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č. k. 21C/29/2021-211 z 9. marca 2023 tak, že výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 513,86 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 20 513,86 eura od 24.03.2021 do zaplatenia zastavil, II. výrokom žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie 20 000 eur zamietol a III. výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

22. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výrokov II. a III. podal žalobca odvolanie. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. S účinnosťou od 01.06.2023 v zmysle § 18l ods. 1 písm. g) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, došlo k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Piešťany na Okresný súd Trnava.

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len ako „Zákon o zodpovednosti za škodu“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci
a) nezákonným rozhodnutím,
b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
d) nesprávnym úradným postupom.

25. Podľa § 3 ods. 2 Zákona o zodpovednosti za škodu <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

26. Podľa § 5 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

27. Podľa § 6 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Zákona o zodpovednosti za škodu, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

28. Podľa § 6 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Zákona o zodpovednosti za škodu, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

29. Podľa § 6 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%25236'&ucin-k-dni='30.12.9999'>Zákona o zodpovednosti za škodu, ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

30. Podľa § 184 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku (ďalej len „Trestný poriadok“) uznesenie je vykonateľné, aj keď doteraz nenadobudlo právoplatnosť, ak zákon proti nemu síce pripúšťa sťažnosť, ale nepriznáva jej odkladný účinok.

31. Podľa § 185 ods. 2 Trestného poriadku, sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o začatí trestného stíhania. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

32. Podľa § 185 ods. 6 Trestného poriadku, sťažnosť má odkladný účinok, len kde to zákon výslovne ustanovuje.

33. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o zodpovednosti za škodu <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

34. Podľa § 17 ods. 2 Zákona o zodpovednosti za škodu <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

35. Podľa § 17 ods. 3 <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Zákona o zodpovednosti za škodu, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

36. Podľa § 17 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='514/2003%20Z.z.%252317'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Zákona o zodpovednosti za škodu, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

37. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t. j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore so subjektívnym právom, ďalej existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Nakoľko uznesenia 1 a 2, ktorými bolo vznesené obvinenie žalobcovi boli na základe ním podaných sťažností zrušené pre nezákonnosť, možno konštatovať, že ide o rozhodnutia nezákonné. Nakoľko uznesenia o vznesení obvinenia nadobúdajú vykonateľnosť bez ohľadu na právoplatnosť (§ 184 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 185 ods. 2 a 6 Trestného poriadku, s poukazom na skutočnosť, že Trestný poriadok sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia odkladný účinok nepriznáva) a súčasne bolo vydané v trestnom konaní spravujúcom sa Trestným poriadok, pričom na takéto konanie sa predpisy o správnom konaní nevzťahujú, žalobca si mohol uplatniť nárok na náhradu

škody, aj napriek skutočnosti že predmetné uznesenia boli ako nezákonné zrušené na základe riadneho opravného prostriedku (sťažnosti).

38. Vychádzajúc z uvedených záverov potom súd dospel k záveru, že uznesenia 1 a 2 napĺňajú charakter nezákonných rozhodnutí.

39. Obvinenia nemali byť žalobcovi vznesené a uznesenia o vznesení obvinenia sú tak na základe riadneho opravného prostriedku podaného žalobcom zrušené prokurátorkou okresnej prokuratúry považované za nezákonné.

40. Celý žalobcom uplatnený nárok (po čiastočnom späťvzatí žaloby) spočíval v nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mala vzniknúť v súvislosti s vydaním uznesení 1 a 2 o vznesení obvinenia. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

41. Podľa § 17 ods. 2 a 3 Zákona o zodpovednosti za škodu, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Jej výška sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

42. Pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy, obdobne ako pre vznik práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, je nevyhnutné, aby boli súčasne naplnené tri základné predpoklady, ktorými sú nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia nemajetkovej ujmy a kvalifikovaná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy; v prípade nemajetkovej ujmy musí byť, navyše, zrejmé, že samotné konštatovanie porušenia práva je nedostačujúce.

43. Určenie výšky nemajetkovej ujmy je vecou voľnej úvahy súdu, nemôže ísť o úvahu nepreskúmateľnú, resp. o úvahu svojvoľnú. Určenie výšky nemajetkovej ujmy má byť (vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu) v súlade s požiadavkou spravodlivosti.

44. Súd musí mať preukázanú najmä skutočnosť, pre ktorú dospel k záveru, že zadosťučinenie podľa prvého odseku ustanovenia § 17 citovaného zákona nie je postačujúce, predovšetkým z hľadiska intenzity, trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi (porov. 7 Cdo 145/2011).

45. Aj nemajetkovú ujmu v peniazoch však možno priznať len vtedy, ak nemajetková ujma je v určitej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Nemožno ju teda priznať za takú ujmu, ktorá by vznikla, aj keby nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu nebolo.

46. I keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods.1 zákona č. 514/2003 Z. z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu bola odčinená.

47. Žalobca v prerokúvanej veci požadoval nemajetkovú ujmu vo výške 20 000 eur, ktorú zakladá na nasledujúcich dôvodoch: trestné stíhanie preňho predstavovalo psychickú ujmu, keďže bol obvinený dvakrát, došlo u neho k narušeniu sociálnych a pracovných väzieb, zmene spôsobu života, vykonávaní práce a dosahovania životných cieľov, znamenalo stratu (zhoršenie) rodinných a priateľských väzieb, trestné stíhanie viedlo k zdravotným problémom spočívajúcim v schudnutí, problémom so spánkom, stresom, vnútorným nepokojom a trestné stíhanie spôsobilo ujmu na povesti žalobcu.

48. Akákoľvek ujma, ktorá vznikne vo sfére poškodeného, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. možno túto ujmu nahradiť len vtedy, ak je priamym (bezprostredným) dôsledkom nezákonného

rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu. Súd však v danej súvislosti konštatuje, že žalobca v prerokúvanej veci neuniesol dôkazné bremeno ohľadom jeho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v žalovanej výške. Z vykonaného dokazovania nevyplývajú totiž žiadne konkrétne okolnosti, z ktorých možno usudzovať, že intenzita nemajetkovej ujmy bola u žalobcu taká, že je potrebné ju kompenzovať peňažnou náhradou v žalobcom žiadanej výške.

49. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel v konaní k nasledovným skutkovým zisteniam:

50. Matka žalobcu potvrdila, že sa po vznesení obvinenia jej vzťah k žalobcovi nezmenil. Tvrdila, že kamaráti ho „podržali“, rodina ho „podržala“. Na vznesenie obvinenia nereagovalo ani široké okolie. Žiadne negatívne reakcie nevznikli ani v práci. O vznesení obvinenia prakticky nič bližšie nevedela. Nevedela ako reagoval na vznesenie obvinenia žalobca, nevedela, ako sa prejavoval jeho stres. Podľa jej názoru po vznesení obvinenia žil ako predtým, prišiel z práce a večer zvykol chodiť za kamarátmi. Priateľka žalobcu M. R. potvrdila, že sa nezmenil jej vzťah voči žalobcovi ani po vznesení obvinenia. Tvrdila, že ho vznesenie obvinenia urážalo, mal byť vystresovaný, okolie bolo zo vznesenia obvinenia prekvapené, útoky na osobu žalobcu nepostrehla. Dokonca tvrdila, že mal podporu u všetkých. Vyjadrila sa, že trestné stíhanie ovplyvnilo ich vzťah len v tom, že žalobca bol viac uzatvorený. Naďalej sa však venoval niektorým koníčkom. Svedok - ujo žalobcu L. Q. tvrdil, že sa mu žalobca nezdôveroval s ničím. Nevedel o vznesení obvinenia, len niečo počul, že mali s bývalou partnerkou nejaké nezhody ohľadom domu. Žalobcovi pomáhal len pri stavbe, a teda vnímanie žalobcu bolo pre svedka pred a aj po vznesení obvinení rovnaké. Svedkyňa - sestra žalobcu Q. Č. potvrdila, že celú záležitosť neriešila. Jej vzťah po vznesení obvinenia sa voči žalobcovi nezmenil. Stretávali sa len pri rodinných oslavách, kde sa tá vec nepreberala. Tvrdila, že bol rozlietaný, pracoval stále, služobné cesty, skúšky s kapelou, teda žalobca aj v čase vznesenia obvinenia viedol život plný aktivity. Tvrdila, že pracoval ešte viac, ako normálne, chodil aj školiť, koncertoval, bol stále odcestovaný. Žalobca sa rovnako venoval rodine a práci, priateľom, ako aj koníčkom pred vznesením obvinení, počas vznesenia obvinení, ako aj po zrušení obvinení. Svedok - švagor žalobcu C. Č. vo svojom výsluchu uviedol, že nevie o čom bola kauza. Vedel o vznesení obvinenia žalobcovi od manželky, ale neriešil to. Nezachytil žiadne reakcie okolia. Nezaznamenal zmeny v správaní žalobcu od augusta 2018. Žalobca bol smutnejší, ale nevie, že by bol podráždený alebo nahnevaný alebo, že by si to chcel niekde vybiť, on je stále taký istý, nejaké zmeny nepocítil. Svedok - kamarát žalobcu L. L. tvrdil, že sa od malička poznajú. Následne sa odsťahoval, tak sa často nevídajú. Tvrdil, že žalobca bol zo vznesenia obvinenia nešťastný. Reakciu okolia na vznesenie obvinenia žalobcovi nezaznamenal. Vznesenie obvinenia ich kamarátstvo neovplyvnilo, vzťah zostal bez pochybností taký, aký vždy býval. Svedok menil prácu, čiže zo subjektívnych príčin sa menej stretávali. Bývalý kolega a priateľ C. Q. tvrdil, že sa stále hlási k ich spoločnému priateľstvu a kamarátstvu. Žalobca sa mu posťažoval, že ho bývalá priateľka nechcela pustiť do ich spoločného domu, že bol neprávom obvinený zo strany bývalej priateľky, z čoho mal byť žalobca nešťastný a zdrvený. Ranilo ho, že sa k nemu bývalá priateľka tak zachovala. Nezaregistroval žiadne reakcie okolia na vzniknutú situáciu. Svedok uviedol, že inak veselý a optimistický žalobca ostal v tom čase zamĺknutý. Tvrdil, že ho volával na pivo, čo žalobca odmietol. Tvrdil, že žalobcu už ani tá hudba nebaví. Svedok mal žalobcovi odporúčať, že by proste mal ísť medzi ľudí, lebo nie je dobré sa utápať v depresiách, jeho vzťah sa voči žalobcovi nezmenil. Svedok - bývalý kolega L. Q. tvrdil, že špeciálne kamaráti neboli, ale kolegovia boli dobrí. Vie len, že si bývalá priateľka naňho vymýšľala. Tvrdil, že žalobca nebol apatický, zmena v pracovnom konaní spočívala len v tom, že ho nebolo možné tak často, ako pred vznesením obvinenia, posielať na zahraničné služobné cesty, lebo musel byť k dispozícii polícii. Zo strany vedenia spoločnosti mu bola vyjadrená spokojnosť za jeho prácu. V čase vznesenia obvinenia ponúknutá špeciálnejšia práca. Svedok sa vyjadril, že keby sa dalo, tak by takéhoto pracovníka ako bol žalobca, bral ihneď.

51. Vznesenie obvinenia môže mať vo všeobecnosti v menšej alebo väčšej miere vplyv na správanie obvineného, čo iste nebolo výnimkou aj v prípade žalobcu, čo je pochopiteľné a čo aj niektorí svedkovia opísali, že žalobca bol v tom čase tichší, zamĺknutý. Pri posudzovaní nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je v prvom rade nutné posúdiť a ex lege prihliadať na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, ako aj závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo. Taktiež je potrebné posúdiť závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote alebo v spoločenskom uplatnení, a teda, či došlo k zmene prístupu k obvinenému/žalobcovi ľuďmi z jeho okolia, teda z pracovného, spoločenského, či rodinného prostredia.

52. Žalobca síce tvrdí, že trestné stíhanie preňho znamenalo narušenie sociálnych väzieb v súkromnom a pracovnom živote, malo dôjsť k nepriaznivému dopadu na vzťahy s osobami z okruhu jeho priateľov a známych, mali vzniknúť rodinné problémy medzi žalobcom a blízkymi osobami, ale tieto jeho tvrdenia dokazovaním preukázané neboli. Všetci jeho rodinní príslušníci, kamaráti a kolegovia, ktorí o vznesených obvineniach vedeli, o nich mali vedomosť práve od žalobcu. Ich vzťah k žalobcovi však tieto zistenia neovplyvnili, nikto nevyslovil negatívne vnímanie žalobcu, resp. nezaznamenal negatívne reakcie okolia.

53. Nebolo preukázané, že by žalobca počas trestného stíhania alebo v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním vybočil v neprimeranom rozsahu zo zaužívaného spôsobu života, či šlo o rodinný, pracovný alebo spoločenský život. Viacerí nevideli žiadne zmeny v správaní žalobcu. Žalobca žiadne priateľské ani rodinné vzťahy nestratil, nedošlo k ich nenávratnému zhoršeniu. V tomto smere neboli zistené žiadne závažné negatívne následky zasahujúce do morálnej, imateriálnej sféry žalobcu.

54. Žalobca bol v rámci trestného konania podrobený skúmaniu duševného stavu, k čomu súd považuje za potrebné jednak poukázať na skutočnosť, že jeho duševný stav bol skúmaný v pozícii svedka a toto skúmanie bolo vykonané pri dodržaní zákonných ustanovení Trestného poriadku na základe rozhodnutia, ktoré na rozdiel od uznesení o vznesení obvinení prešlo skúmaním v rámci sťažnostného konania, v predmetnom trestnom konaní. Z obsahu samotného znaleckého posudku nevyplýva žiadny nezákonný zásah do súkromia žalobcu (ako svedka), ktorý by nebol proporcionálne odôvodnený základným účelom trestného konania. Podstatnou je však skutočnosť, že nezákonnosť uznesení o vznesení obvinenia so skúmaním duševného stavu žalobcu ako svedka nie je v žiadnej príčinnej súvislosti.

55. Nezákonné trestné stíhanie sa proti žalobcovi ako obvinenému viedlo v relatívne krátkych obdobiach, keď prvé uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané 08.08.2018 a na základe ním podanej sťažnosti bolo už 20.08.2018 zrušené prokurátorkou Okresnej prokuratúry a druhé uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané 21.02.2019 a opätovne na základe žalobcom podanej sťažnosti už dňa 12.03.2019 zrušené prokurátorkou Okresnej prokuratúry. Ide teda o relatívne krátke obdobia, (krátke aj v súčte) keď od vydania samotného nezákonného rozhodnutia, k jeho zrušeniu ako nezákonného došlo na základe uplatnenia riadneho opravného prostriedku v prvom prípade po 12-tich dňoch a v druhom prípade po 19-tich dňoch od ich vydania. Každé nezákonne vznesené obvinenie je nežiadúce, a práve sťažnosť obvineného proti rozhodnutiu policajta, na základe ktorej dôjde k jeho preskúmaniu prokurátorom, má priniesť nápravu nezákonného stavu, avšak aj samotné relatívne rýchle ukončenie trestného stíhania žalobcu (tu formou zrušenia uznesení 1 a 2) automaticky neznamená, že ide o dostatočné zadosťučinenie nezákonne obvinenej osobe.

56. Súd je toho názoru, že trestné stíhanie predstavuje významnú psychickú záťaž pre každého človeka, a možno osobitne pre takého, ktorý si je vedomý svojej neviny. To však neznamená, že by každé nezákonné trestné stíhanie so sebou automaticky nieslo povinnosť nahrádzať aj nemajetkovú ujmu v peniazoch. Takýto názor totiž odporuje výslovnému zneniu § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré umožňuje priznať náhradu v peniazoch len vtedy, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením.

57. Ak žalobca ďalej videl svoju ujmu v tom, že sa nemohol v práci riadne sústrediť a vyžadovalo si to stonásobný výkon, toho jeho tvrdenie zostalo takisto nepreukázané. Tu súd obzvlášť poukazuje na skutočnosť, že nepostačovalo by ani preukázanie samotného nižšieho výkonu v práci a iných tvrdených skutočností, pretože nevyhnutným prvkom nároku na náhradu škody je aj príčinná súvislosť medzi nezákonnými rozhodnutiami a vznikom ujmy, pričom za uvedeného stavu bez podloženia príčinnej súvislosti (ako skutkovej okolnosti) akýmikoľvek dôkazmi, (teda len tvrdeniami žalobcu) vôbec nevylučuje, že sa jedná len o koreláciu, bez skutočnej kauzality. Akékoľvek zdravotné problémy, či už fyzického alebo psychického rázu, ktoré by nastali vo sfére žalobcu po vznesení obvinení nie je možné automaticky bez ďalšieho z hľadiska príčinnej súvislosti automaticky s takýmito nezákonnými rozhodnutiami spájať. Nebolo taktiež preukázané, že by samotné vznesenie obvinení malo akýkoľvek negatívny dopad na žalobcovo pracovné postavenie a jeho príjem.

58. Takisto tvrdenie žalobcu, že bol kontaktovaný médiom (bulvárnym) síce bolo medzi stranami nesporné, ostalo však nepreukázané, aká ujma v súvislosti s daným skutkovým tvrdením žalobcovi mala

vzniknúť a jej príčinná súvislosť s nezákonnými uzneseniami 1 a 2. Súd v zásade nevidí problém v skutočnosti, že obvineného v priebehu prebiehajúceho trestného konania kontaktujú hoc aj bulvárne médiá. Z tvrdení žalobcu je zrejmé, že im žiadne informácie neposkytol. Skutočnosť, či bulvárne média nejakým spôsobom trestné konanie žalobcu zverejnili žalobca netvrdil a nevyplynula ani z vykonaného dokazovania.

59. Na druhej strane však z § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že tam uvedené kritériá priznania náhrady nemajetkovej ujmy sú vymedzené len demonštratívne, nie taxatívne (arg. slovo „najmä“ v predvetí). Podľa názoru súdu teda je možné priznať náhradu nemajetkovej ujmy aj v iných prípadoch, v ktorých sa to s ohľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom javí primerané. Pri posudzovaní tejto otázky sa súdy môžu a majú orientovať okrem iného aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a na to, v ktorých prípadoch tento súd považuje za správne priznať náhradu nemajetkovej ujmy.

60. V prerokúvanej veci súd už uviedol, že uznesenia o vznesení obvinenia považuje za nezákonné rozhodnutia.

61. Na základe uvedeného teda možno uzavrieť, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcovi nezákonným uzneseniami o vznesení obvinenia, v priebehu konania však žiadna škoda nebola preukázaná (predovšetkým však aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobca si po čiastočnom späťvzatí žaloby žiadnu škodu neuplatňoval).

62. Aj napriek vyššie uvedenému, súd dospel k záveru, že v danom prípade samotné konštatovanie porušenia práva žalobcu ako obvineného v uzneseniach prokurátorky okresnej prokuratúry, ktorými boli (v relatívne krátkom čase) uznesenia o vznesení obvinenia zrušené, nemožno považovať za dostatočné zadosťučinenie.

63. Žalobca síce nepreukázal navrhnutými a vykonanými dôkazmi, že by utrpel nemajetkovú ujmu, ktorá by opodstatňovala priznať mu uplatňovaný nárok vo výške 20 000 eur, avšak súd má za to, že už samotná skutočnosť, že voči žalobcovi bolo nedôvodne začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie (a to dokonca dvakrát po sebe), predstavuje značnú psychickú záťaž na akúkoľvek priemernú fyzickú osobu. To znamená, že už samotné vydanie nezákonných uznesení 1 a 2 dostalo žalobcu do významne negatívnej životnej situácie, samej o sebe zakladajúcej u žalobcu nárok na nemajetkovú ujmu, avšak v súvislosti s relatívne krátkym trvaním vznesených obvinení a nepreukázaním žiadnych významnejších následkov (na psychike žalobcu, povesti žalobcu, jeho dôstojnosti, rodinných vzťahoch,...) má súd za to, že finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur je v prípade žalobcu primerané a spravodlivé.

64. Ako už súd vyššie uviedol, iba samotné konštatovanie porušenia práva prokurátorom (nezákonných uznesení 1 a 2) je v posudzovanom prípade pre žalobcu nedostačujúcou satisfakciou, a to práve z dôvodu, že nezákonné začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia rozhodne nie je bežnou súčasťou života človeka, práve naopak, ide o významne negatívnu životnú situáciu sprevádzanú veľkým náporom na psychické prežívanie akéhokoľvek človeka. Nezákonne obvinená osoba pritom nie je povinná verbalizovať alebo navonok prejavovať prežívanú psychickú nepohodu pred inými osobami, aby bolo možné konštatovať, že jej prežívanie stavu nezákonného obvinenia je ťaživé a psychicky náročné. Je úplne prirodzené pre akúkoľvek priemernú fyzickú osobu sa v takejto situácii cítiť traumatizovane, frustrovane či beznádejne. Vzhľadom na vyššie uvedené a v súlade s požiadavkou, že určenie výšky nemajetkovej ujmy má byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti, súd považoval za spravodlivé a primerané okolnostiam prípadu priznať žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 1 000 eur a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

65. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatňovaného nároku súd žalobu zamietol, a to z dôvodu, že intenzita zásahu do jeho nemajetkovej sféry nebola v takom rozsahu, ktorý by odôvodňoval priznanie vyššej sumy.

66. Podľa § 255 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523255'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa § 256 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523256'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

68. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 20 513,56 eura s príslušenstvom (100 %). V priebehu konania zobral žalobca svoj návrh v časti náhrady škody vo výške 513,56 eura späť, čím procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti, čo súd vyhodnotil ako jeho neúspech. Predmetom konania zostala žalobcom uplatňovaná náhrada nemajetkovej ujmy v sume 20 000 eur. Pri nemajetkovej ujme, aj keď nebola priznaná v žalovanej výške, súd vychádzal z toho, že žalobca bol čo do základu nároku úspešný a výška závisela od úvahy súdu, preto v tejto časti nároku je žalobca úspešný, ako keby mu bola priznaná celá ním požadovaná suma. Pri porovnaní úspechu žalobcu (97,5 %) a jeho neúspechu (2,5 %), má žalobca nárok na náhradu trov konania vo výške 95 % (97,5 - 2,5). Súd súčasne nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, z ktorých by vyplývala povinnosť súdu výnimočne takúto náhradu nepriznať. O samotnej výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným rozhodnutím súdny úradník.

69. Súd v závere uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúci (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave.
Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.